

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXVI Ч. 142. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК. ВІВТОРОК, 26-го ЧЕРВНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JUNE 26, 1979 No. 142. VOL. LXXXVI

ВІДБУДЕТЬСЯ ВСЕАМЕРИКАНСЬКА РІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ УЧИТЕЛІВ

Нью-Йорк. — Президія Шкільної Ради при УКАК інформує, що Всеамериканська Конференція Вчителів Шкіл Українознавства при УКАК та 3'їзд Централі Опікунів Шкіл Українознавства відбудуться в дні 29-го, 30-го червня та 1-го липня ц. р. в Менор коледжі у Дженкінтаві, біля Філадельфії.

Учительська Конференція починається в п'ятницю, 29-го червня, в годині 2:30 спільною сесією, на якій заплановані такі доповіді: „Українське шкільництво на нових місцях поселення“, „Сучасна середня школа в союзу України“, „Можливості творення сітки англійських класів та шкіл у системі рідного шкільництва“, а ввечерю буде висвітлений фільм „Сміливі вчителі“ та його обговорення.

У суботу, 30-го червня, від години 9-ої ранку розпочинаються вчительські семінари по класах та предметах: дошкільні, англійські класи, 1-ша — 3-тя класи, 4-та — 6-та класи, 7-ма — 12 класи по предметах: Мова і література, Куль-

тура, історія та географія.

Цього ж дня від 3:30 відбудеться друга спільна сесія — програмово-методичний семінар. Після доповідей, лекцій та під час семінарів буде проведена широка дискусія та обговорення окремих тем.

У 9-й год. ввечері розпочинається бенкет, а від 11-ої — бал.

У неділю, 1-го липня, відбудеться Служба Божа в 8-й год., а від 9-ої ранку продовження Вчительської Конференції. Спільна сесія, на якій будуть поставлені та обговорені такі теми: „Аналіз завдань до програм“, „Вихід вчителя українознавства“, „Заходи Централі опікунів щодо вдерження української мови в родинному обиході“, „Роль батьківських Комітетів та батьків щодо збереження української мови в школі та вдома“.

Після обіду, від 1:30 до 4:00, знову відбудеться спільна сесія, на якій заплановані інформативна доповідь про працю Шкільної Ради, обговорення підсумків конференції та плянів на майбутнє.

Співачка Оксана Бринь (зліва) та ред. Любов Колесницька під час розмови в редакції „Свободи“.

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Л. К.) — Недавно тут до приїзду Головної Канцелярії УНСоюзу та В-а „Свобода“ прибула з Мінеаполісу, Мінн., відома співачка, сопрано Оксана Бринь, щоб поділитися із редакторами своїм плануванням на найближче майбутнє, щоб розповісти про її недавні концертні виступи, де вона співала зі симфонічними та камерними оркестрами і при супроводі фортепіано.

У Мінеаполісі, де п-і О. Бринь замешкує вже 25 років, вона проявляє живу активність у різних діяльностях мистецької праці. У 1977 році вона виконувала сольову партію у „Місса Солемиїс“ Бетговена, у 1978 році вона виступала з 300-членним мішаним хором і симфонічною оркестрою співаючи сольо у Дев'ятій симфонії Бетговена. У січні ц. р. тут, у рамках чеського фестивалю, О. Бринь виступила з вокальним концертом. Розділяючи також по Америці і Канаді з концертним турне, вона співала в Нью-Йорку в Карнегі Голл і в Українському Інституті Америки, а також

виконувала роль Одарки зі „Запорожців за Дунаєм“ Гулака Артемівського у Вінніпезі, Канада. На протязі своїх років перебування у Мінеаполісі п-і О. Бринь виступала у різних театрах, один з них — це знаменитий Гатрі театр.

Ще однією діяльною мистецької праці п-і О. Бринь, що її вона вважає за дуже важливу у духовному і фізичному розвитку людини — це виклади голосової культури, що включає: спів, розмову, вимову і проєкцію голосу. Ці лекції відбуваються у МекФейл Центр Перформінг Арте в Мінеаполісі у Загальному Відділі Освіти при Мінесотському університеті. Саме й в плануваннях співачки, як вона про це розповіла, — роззділити найбільшій осіні по Америці і Канаді, щоб давати вокальні семінари, приватні вокальні консультації, щоб навчити подачі голосу в розмові і співі. „Бож культуру голосу“, — сказала п-і О. Бринь, — є дуже важливою для здоров'я людини. Байдуке чи вона використала (Закінчення на стор. 4)

Віцепрезидент В. Мондейл відвідає КНР в серпні

Вашингтон. — Білий Дім подав до відома у четвер, 21-го червня, що віцепрезидент Волтер Мондейл відвідає Китайську Народну Республіку під кінець серпня ц. р., як особистий представник президента Джиммі Картера. Повідомляючи

про відвідини, Джордж Поуелл, пресовий секретар президента Картера, сказав, що віцепрезидент Мондейл відвідає кілька міст в комуністичному Китаї та відбуде ряд розмов з представниками уряду КНР „на різні теми“. Точної дати поїздки ще не встановлено.

Білий Дім здобув перемогу щодо Панамериканського каналу, потерпів поразку у голосуванні над допомогою Туреччині

Вашингтон. — Уряд президента Джиммі Картера здобув значну перемогу в Палаті Репрезентантів у голосуванні над справою затвердження договору щодо Панамериканського каналу, яке відбулося в четвер, 21-го червня. Дебати над цим законом вказують, що справа Панамериканського каналу все ще викликає гарячі емоції серед багатьох конгресменів і американських громадян взагалі. Наприклад, конгресмен Роберт Е. Бавман, республіканець з Меріленду, заявив, що чергове голосування в користь уряду, з вислідом 224 до 202, може негативно відбитися на чергових виборах і багато конгресменів можуть втратити свої місця в Палаті Репрезентантів.

У голосуванні над справою допомоги Туреччині уряд потерпів поразку, бо велика більшість конгресменів не погоджувалась з пропозицією Білого Дому, щоб Туреччині призначити 50 мільйонів доларів у формі дотації. Як відомо, президент Картер запропонував надати цю допомогу для Туреччини у зв'язку з її дуже важким економічним станом і цю пропозицію вже раніше схвалив Сенат.

Палата Репрезентантів, однак, голосами 303 проти 107 відкинула рекомендацію уряду, пропонуючи, щоб 50 мільйонів доларів були виділені Туреччині у формі позички, а не у формі дотації. Політичні спостерігачі однак твердять, що Білий Дім, не зважаючи на вислід голосування, надіється на позитивне поладження цієї важливої справи шляхом обопільного узгодження різних між Палатою і Сенатом.

Голосування над цією справою відіграє важливу роль у величезній Греції поведінкою Туреччини і підтримку для грецької справи зі сторони американців грецького походження

БІЛИЙ ДІМ ЗДОБУВ ПЕРЕМОГУ ЩОДО ПАНАМЕРИКАНСЬКОГО КАНАЛУ, ПОТЕРПІВ ПОРАЗКУ У ГОЛОСУВАННІ НАД ДОПОМОГОЮ ТУРЕЧЧИНІ

Вашингтон. — Уряд президента Джиммі Картера здобув значну перемогу в Палаті Репрезентантів у голосуванні над справою затвердження договору щодо Панамериканського каналу, яке відбулося в четвер, 21-го червня. Дебати над цим законом вказують, що справа Панамериканського каналу все ще викликає гарячі емоції серед багатьох конгресменів і американських громадян взагалі. Наприклад, конгресмен Роберт Е. Бавман, республіканець з Меріленду, заявив, що чергове голосування в користь уряду, з вислідом 224 до 202, може негативно відбитися на чергових виборах і багато конгресменів можуть втратити свої місця в Палаті Репрезентантів.

У голосуванні над справою допомоги Туреччині уряд потерпів поразку, бо велика більшість конгресменів не погоджувалась з пропозицією Білого Дому, щоб Туреччині призначити 50 мільйонів доларів у формі дотації. Як відомо, президент Картер запропонував надати цю допомогу для Туреччини у зв'язку з її дуже важким економічним станом і цю пропозицію вже раніше схвалив Сенат.

Палата Репрезентантів, однак, голосами 303 проти 107 відкинула рекомендацію уряду, пропонуючи, щоб 50 мільйонів доларів були виділені Туреччині у формі позички, а не у формі дотації. Політичні спостерігачі однак твердять, що Білий Дім, не зважаючи на вислід голосування, надіється на позитивне поладження цієї важливої справи шляхом обопільного узгодження різних між Палатою і Сенатом.

Голосування над цією справою відіграє важливу роль у величезній Греції поведінкою Туреччини і підтримку для грецької справи зі сторони американців грецького походження

Відмова дотації Туреччині може мати в теперішній ситуації непередбачені наслідки. Уряд президента Картера веде якраз тепер переговори з прем'єром турецького уряду Ачевітом, щоб добути дозволу на польоти американських розвідальних літаків „Ю-2“ над турецькою територією, з метою перевірки державного Союзом договору про обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II), підписаного 18-го червня у Відні президентом Картером і совєтським лідером Леонідом І. Брежнєвим. Туреччина покинула не погоджувалась на політичні згоди Союзу, Президент Картер говорив про цю справу з Леонідом Брежнєвим у Відні, але розмови не принесли поки що позитивних результатів.

У виді цих заходів, кажуть політичні спостерігачі, уряд президента Картера опинився у дуже незручній ситуації.

Міколу Лівичського переобрано на президента Української народної республіки, Володимир Біляїв став головою Української національної ради, а Теофіл Леонтій прем'єром уряду

Мюнхен, 14-17 червня 1979 р. — Як інформує щоденник „Америка“ у четвер 14-го червня в залі української католицької церкви Св. ап. Андрія Первозванного розпочала свої наради 8-ма Сесія УНРади. Участь в сесії взяли 52 члени (45 осіб), а 7 через передавання голосів згідно приписів зобов'язуючого регуляміну.

О год. 11-й Президент УНР Микола Лівичський відкрив сесію привітальним словом, а пізніше Голова уряду УНР д-р Теофіл Леонтій відчитав декрет президента про скликання 8-ої сесії. Далі відбували молитви архієпископа УПАЦ Ореста та єпископа УКЦ в Німеччині Кир Платона. Відчитано письмові привітання від Його Блаженства Блаженнішого Патріарха Йосифа з патріаршим благословенням для сесії, митрополитів УАПЦ Мстислава та УГПЦ Андрія, єпископа Кир Ісидора Борейського (УКЦ) та єпископа з Канади та апостольського єпископа в Західній Європі єпископа Кир Мирослава Маруся. Далі заслухано усіні привітання від Проводу ОУН (р) (д-р Г. Васильович),

Т-ва Прих. ДЦ УНР в Канаді (п. С. Мокрій), Т-ва Прих. ДЦ УНР у Вюртмбергу (п. Бабенко), Об'єднання Письменників „Слово“ (п. Улас Самчук), часопису „Християнський голос“ (п. Ф. Кордуба), УТГП (п. інж. Г. Комаринський), Свіського Апостолу Жінок в Німеччині (п-і Вікторія). Багато письмових привітань від центральних, громадських, політичних організацій відчитував під час сесії наступний голова уряду УНР п. мгр А. Мельник.

Після привітів сесія вибрала президію в складі: В. Біляїв — голова, д-р А. Олександр — заст. гол. та п. О. Бондарівський і п-і Р. Потер — секретарі. Словом президента М. Лівичського про стан української визвольної справи, стан в Україні та в ДЦ УНР закінчилися раніше засідання сесії.

У сесії взяли участь чотири політичні партії з трьома головами кожної (УНДС, УРДП, УНДО та УСР).

Вибірний сектор репрезентували 24 делегати, а номінований сектор 16 делегатів. 43 члени УНРади — чоловіки, а 9 — жінки. На сесію члени прибули з таких країн: ЗСА — 18, Канада —

12, Німеччина — 10, Англія — 4, Аргентина — 2, Бельгія — 1, Італія — 1, Швейцарія — 1. На 8-й Сесії взяли участь — як обсерватори — представники ОУН (р) в особах панів ред. С. Мудрика, д-ра Т. Васильовича та ред. А. Гайдамаки.

У неділю по полудні відібрали перша Конференція Світового Об'єднання Прихильників ДЦ УНР.

У третьому дні наради 8-ої Сесії УНРади вибрано керівні органи УНРеспубліки (в ескізі) та УНРади: Президент УНРеспубліки (в ескізі) — голова, д-р А. Олександр — заст. гол. та п. О. Бондарівський і п-і Р. Потер — секретарі. Словом президента М. Лівичського про стан української визвольної справи, стан в Україні та в ДЦ УНР закінчилися раніше засідання сесії.

У сесії взяли участь чотири політичні партії з трьома головами кожної (УНДС, УРДП, УНДО та УСР).

Вибірний сектор репрезентували 24 делегати, а номінований сектор 16 делегатів. 43 члени УНРади — чоловіки, а 9 — жінки. На сесію члени прибули з таких країн: ЗСА — 18, Канада —

12, Німеччина — 10, Англія — 4, Аргентина — 2, Бельгія — 1, Італія — 1, Швейцарія — 1. На 8-й Сесії взяли участь — як обсерватори — представники ОУН (р) в особах панів ред. С. Мудрика, д-ра Т. Васильовича та ред. А. Гайдамаки.

У неділю по полудні відібрали перша Конференція Світового Об'єднання Прихильників ДЦ УНР.

У третьому дні наради 8-ої Сесії УНРади вибрано керівні органи УНРеспубліки (в ескізі) та УНРади: Президент УНРеспубліки (в ескізі) — голова, д-р А. Олександр — заст. гол. та п. О. Бондарівський і п-і Р. Потер — секретарі. Словом президента М. Лівичського про стан української визвольної справи, стан в Україні та в ДЦ УНР закінчилися раніше засідання сесії.

У сесії взяли участь чотири політичні партії з трьома головами кожної (УНДС, УРДП, УНДО та УСР).

Вибірний сектор репрезентували 24 делегати, а номінований сектор 16 делегатів. 43 члени УНРади — чоловіки, а 9 — жінки. На сесію члени прибули з таких країн: ЗСА — 18, Канада —

12, Німеччина — 10, Англія — 4, Аргентина — 2, Бельгія — 1, Італія — 1, Швейцарія — 1. На 8-й Сесії взяли участь — як обсерватори — представники ОУН (р) в особах панів ред. С. Мудрика, д-ра Т. Васильовича та ред. А. Гайдамаки.

У неділю по полудні відібрали перша Конференція Світового Об'єднання Прихильників ДЦ УНР.

У третьому дні наради 8-ої Сесії УНРади вибрано керівні органи УНРеспубліки (в ескізі) та УНРади: Президент УНРеспубліки (в ескізі) — голова, д-р А. Олександр — заст. гол. та п. О. Бондарівський і п-і Р. Потер — секретарі. Словом президента М. Лівичського про стан української визвольної справи, стан в Україні та в ДЦ УНР закінчилися раніше засідання сесії.

ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР ПЕРЕГОВОРЮЄ З ЯПОНСЬКИМИ ЛІДЕРАМИ, ПІДГОТОВЛЯЄТЬСЯ ДО ВЕРШИННОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Президент Джиммі Картер під час привітальної церемонії в Токіо

Токіо, Японія. — Президент Джиммі Картер, який у неділю 24-го червня, прибув сюди з дружиною Розалін, дочкою Еймі, державним секретарем Сайрусом Венсом, секретарем скарбу Майкелом Блументалом, секретарем енергетики Джеймсом Шлесінджером та іншими членами уряду ЗСА, щоб в четвер і п'ятницю цього тижня взяти участь у вершинній конференції 7-ох індустріально-виробничих країн, у понеділок, 25-го червня, відбудеться нарада з японським прем'єром Масайоші Огіро, під час якої обидва державні мужи обговорювали енергетичну кризу, зокрема брак нафтових продуктів.

Президент Картер і цілу американську делегацію вітав японський імператор Гірогіто, висловлюючи надію, що відвідини Президента спричиняться до навіть кращих американсько-японських відносин, як теж побажав успіхів під час вершинної економічної конференції, в якій крім представників ЗСА та Японії беруть також участь лідери Канади, Британії, Франції, Західної Німеччини та Італії. Як передбачають спостерігачі, енергетична проблема буде однією з головних тем

нарад під час вершинної конференції, але провідники вільного світу обговорюватимуть також інші спільні економічні проблеми, зокрема торговельні справи, інфляцію, допомогу країнам „третього світу“ тощо.

Під час свого перебування на Далекому Сході президент Картер відвідає теж Південну Корею, щоб перевірити справу запланованого відвігнення з тієї країни американських піхотинців частин. Як відомо, Президент планував відвігнутися з тієї азійської країни біля 35,000 американських фронтовиків, але в той же час скріптив летунські з'єднання ЗСА. Однак, з уваги на те, що розвідка виявила, що комуністична Північна Корея має більше війська, ніж раніше думалося, президент Картер ще в кінці минулого року припинив даліше відвігнення американських піхотинців. Тепер він планує особисто перевірити ситуацію.

Після економічної конференції та відвідин Південної Кореї, президент Картер і його родина відлетять до Гонолулу, Гаваї, де перебуватимуть кілька днів і де відзначать річницю незалежності ЗСА, тобто Четвертого Липня.

Багато місця у цьому випуску „Інформаційного Бюлетеня“ присвячено українському історикові і поетові Михайлові Мельникові, який як відомо, вчинив самогубство в березні ц. р., після безперервного цькування і переслідування з боку КГБ.

М. Мельник народився у 1941 році в селі Ординці на Вінниччині. В 1960-1970-их роках він став активним учасником тодішнього руху молодого українського покоління в обороні українських національних інтересів, працюючи одночасно аспірантом в Інституті історії Академії Наук УРСР. У 1971 році його звільнили з Інституту, обвинувачуючи в тому, що 22-го травня в Шевченківські роковини він читав поезію під пам'ятником Шевченка, за що його засудили на 15 днів арешту, мовляв, за „хуліганство“.

Пізніше Мельник учительовав у Києві, а коли утворено Українську Гельсінкську групу, він підтримував з нею тісні зв'язки. Похоронів Мельника відбулися 12-го березня в селі Покрові. Вони мали маніфестаційний характер, незалежно від того, що органи КГБ намагалися до цього не допустити.

Окрему частину „Інформаційного Бюлетеня“ творить „Протест“ Оксани Мешко, адресований першому секретареві ЦК КПУ В. Щербинському, генеральному прокуророві СРСР Р. Руденку, прокуророві УСРП Глухові та голові Українського відділення Комітету Миру, письменникові Олександрів Гончареві. Цей „Протест“ — це з'ясування безперервних репресій і насильств органів КГБ у відношенні до авторки та вимога їх припинити. О. Мешко розповідає про обшук, який відбувся в її квартирі з 6-го на 7-го березня та перераховує безправно вилучені у неї матеріали.

У цьому випуску знаходимо ще інші інформації про обшуки, арешти та попередження, спрямовані проти українців у різних місцевостях України, а також нові повідомлення про окремих українських політв'язнів. Цей випуск „Інформаційного Бюлетеня“ появиться окремим виданням у „Золотих самвидачу“ у в. „Сучасність“. У цьому ж виданні будуть зібрані твори Миколи Руденка, що поширюються у самвидаві і останньою подісталися на Захід.

Багато місця у цьому випуску „Інформаційного Бюлетеня“ присвячено українському історикові і поетові Михайлові Мельникові, який як відомо, вчинив самогубство в березні ц. р., після безперервного цькування і переслідування з боку КГБ.

М. Мельник народився у 1941 році в селі Ординці на Вінниччині. В 1960-1970-их роках він став активним учасником тодішнього руху молодого українського покоління в обороні українських національних інтересів, працюючи одночасно аспірантом в Інституті історії Академії Наук УРСР. У 1971 році його звільнили з Інституту, обвинувачуючи в тому, що 22-го травня в Шевченківські роковини він читав поезію під пам'ятником Шевченка, за що його засудили на 15 днів арешту, мовляв, за „хуліганство“.

Пізніше Мельник учительовав у Києві, а коли утворено Українську Гельсінкську групу, він підтримував з нею тісні зв'язки. Похоронів Мельника відбулися 12-го березня в селі Покрові. Вони мали маніфестаційний характер, незалежно від того, що органи КГБ намагалися до цього не допустити.

Окрему частину „Інформаційного Бюлетеня“ творить „Протест“ Оксани Мешко, адресований першому секретареві ЦК КПУ В. Щербинському, генеральному прокуророві СРСР Р. Руденку, прокуророві УСРП Глухові та голові Українського відділення Комітету Миру, письменникові Олександрів Гончареві. Цей „Протест“ — це з'ясування безперервних репресій і насильств органів КГБ у відношенні до авторки та вимога їх припинити. О. Мешко розповідає про обшук, який відбувся в її квартирі з 6-го на 7-го березня та перераховує безправно вилучені у неї матеріали.

У цьому випуску знаходимо ще інші інформації про обшуки, арешти та попередження, спрямовані проти українців у різних місцевостях України, а також нові повідомлення про окремих українських політв'язнів. Цей випуск „Інформаційного Бюлетеня“ появиться окремим виданням у „Золотих самвидачу“ у в. „Сучасність“. У цьому ж виданні будуть зібрані твори Миколи Руденка, що поширюються у самвидаві і останньою подісталися на Захід.

Багато місця у цьому випуску „Інформаційного Бюлетеня“ присвячено українському історикові і поетові Михайлові Мельникові, який як відомо, вчинив самогубство в березні ц. р., після безперервного цькування і переслідування з боку КГБ.

М. Мельник народився у 1941 році в селі Ординці на Вінниччині. В 1960-1970-их роках він став активним учасником тодішнього руху молодого українського покоління в обороні українських національних інтересів, працюючи одночасно аспірантом в Інституті історії Академії Наук УРСР. У 1971 році його звільнили з Інституту, обвинувачуючи в тому, що 22-го травня в Шевченківські роковини він читав поезію під пам'ятником Шевченка, за що його засудили на 15 днів арешту, мовляв, за „хуліганство“.

Пізніше Мельник учительовав у Києві, а коли утворено Українську Гельсінкську групу, він підтримував з нею тісні зв'язки. Похоронів Мельника відбулися 12-го березня в селі Покрові. Вони мали маніфестаційний характер, незалежно від того, що органи КГБ намагалися до цього не допустити.

Окрему частину „Інформаційного Бюлетеня“ творить „Протест“ Оксани Мешко, адресований першому секретареві ЦК КПУ В. Щербинському, генеральному прокуророві СРСР Р. Руденку, прокуророві УСРП Глухові та голові Українського відділення Комітету Миру, письменникові Олександрів Гончареві. Цей „Протест“ — це з'ясування безперервних репресій і насильств органів КГБ у відношенні до авторки та вимога їх припинити. О. Мешко розповідає про обшук, який відбувся в її квартирі з 6-го на 7-го березня та перераховує безправно вилучені у неї матеріали.

У цьому випуску знаходимо ще інші інформації про обшуки, арешти та попередження, спрямовані проти українців у різних місцевостях України, а також нові повідомлення про окремих українських політв'язнів. Цей випуск „Інформаційного Бюлетеня“ появиться окремим виданням у „Золотих самвидачу“ у в. „Сучасність“. У цьому ж виданні будуть зібрані твори Миколи Руденка, що поширюються у самвидаві і останньою подісталися на Захід.

Багато місця у цьому випуску „Інформаційного Бюлетеня“ присвячено українському історикові і поетові Михайлові Мельникові, який як відомо, вчинив самогубство в березні ц. р., після безперервного цькування і переслідування з боку КГБ.

М. Мельник народився у 1941 році в селі Ординці на Вінниччині. В 1960-1970-их роках він став активним учасником тодішнього руху молодого українського покоління в обороні українських національних інтересів, працюючи одночасно аспірантом в Інституті історії Академії Наук УРСР. У 1971 році його звільнили з Інституту, обвинувачуючи в тому, що 22-го травня в Шевченківські роковини він читав поезію під пам'ятником Шевченка, за що його засудили на 15 днів арешту, мовляв, за „хуліганство“.

Пізніше Мельник учительовав у Києві, а коли утворено Українську Гельсінкську групу, він підтримував з нею тісні зв'язки. Похоронів Мельника відбулися 12-го березня в селі Покрові. Вони мали маніфестаційний характер, незалежно від того, що органи КГБ намагалися до цього не допустити.

Окрему частину „Інформаційного Бюлетеня“ творить „Протест“ Оксани Мешко, адресований першому секретареві ЦК КПУ В. Щербинському, генеральному прокуророві СРСР Р. Руденку, прокуророві УСРП Глухові та голові Українського відділення Комітету Миру, письменникові Олександрів Гончареві. Цей „Протест“ — це з'ясування безперервних репресій і насильств органів КГБ у відношенні до авторки та вимога їх припинити. О. Мешко розповідає про обшук, який відбувся в її квартирі з 6-го на 7-го березня та перераховує безправно вилучені у неї матеріали.

У цьому випуску знаходимо ще інші інформації про обшуки, арешти та попередження, спрямовані проти українців у різних місцевостях України, а також нові повідомлення про окремих українських політв'язнів. Цей випуск „Інформаційного Бюлетеня“ появиться окремим виданням у „Золотих самвидачу“ у в. „Сучасність“. У цьому ж виданні будуть зібрані твори Миколи Руденка, що поширюються у самвидаві і останньою подісталися на Захід.

„УКРАЇНСЬКА ГЕЛЬСІНСЬКА ГРУПА ПІД СЕРЙОЗНОЮ ЗАГРОЗОЮ“ — ПОВІДОМЛЯЄ НОВИЙ ВИПУСК Й „ІНФОРМАЦІЙНОГО БЮЛЕТЕНЯ“

Нью-Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — „1979 рік — критичний рік для діяльності Групи Гельсінкі. Саме її існування поставлене під загрозу арештів та засудження, притягання до відповідальності під різними приводами та статтями Кримінального Кодексу УРСР — читаємо

СВОБОДА

UKRAINIAN newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1971

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮЗУ 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

А де їхня гуманність?

Здається, як давнім є людство, так давньою є проблема втікачів. Одні покидають свої країни з економічних причин, інші з релігійних, ще інші втікають перед утисками режимів, які панують у їхніх країнах, своєю втечею протестуючи проти знущання над людьми, проти несправедливості, проти обмеження свободи думки, вислову, заборони друкованого слова, порушення національних та інших прав.

Ми були свідками великої трагедії втікачів під час Другої світової війни й після неї, коли сотні тисяч осіб, втікаючи від національних, політичних і релігійних переслідувань, переважно в комуністичній імперії, переживали велику особисту трагедію, побачивши трагедії інших народів, які опинилися під окупацією Москви й були наражені на терор, вивози, ув'язнення, концтабори, на масове винищення, а останню також на найжорстокіші тортури у так званих психіатричних закладах КГБ, що, на думку багатьох політичних аналітиків і фахівців-психологів, є найгіршим виміром кари, яку може придумати людина.

Правда, відношення Заходу до масової хвилі втікачів зі Сходу було людське. До життя були покликані такі гуманітарні установи і організації, як УНРА, ІРО, ІСЕМ; ними опікувався високий комісар Об'єднаних Націй і все це дещо злагіднювало біль, який залишався в душах тих, що з тих чи інших причин були змушені залишити свою батьківщину.

Натомість сьогодні тисячі, а може вже й сотні тисяч осіб, які втікають перед комуністичним терором з В'єтнаму, Камбоджі, Лаосу й інших країн, не знаходять належного розуміння в світі, майже ніхто їх не хоче прийняти, не говорячи про те, що крім кількох держав і Об'єднаних Націй, ніхто не займається розв'язкою цієї важкої проблеми. З'єднай Стейті Америки, після зайняття комуністами цілого В'єтнаму, війни у Камбоджі, упадку режиму Сувані Фуми у Лаосі, прийняли до своєї країни понад 250,000 втікачів з Індокитаю. Але цією цифрою ще далеко не розв'язано самої проблеми. Втікачів збирається чимраз більше, вони заповнюють переселенчі табори в Тайланді, Малайзії, де вони перебувають тимчасово, а решта — тисячі їх, а саме, діти, старіки, немовлята, шкідлива дитина, творять так звані "плаваючі острови", бо живуть досить на човнах, тому що жадна країна не хоче погодитися на їхнє прийняття. І знову ж таки ЗСА погодилася перевозити з цих "людей із човнів" по 7,000 кожного місяця до Америки. Але це вже скрайність, бо ця країна має свої важкі нерозв'язані економічні проблеми. 50,000 втікачів прийняла Франція, Австрія — 19,000, Канада — 11,000, Західна Німеччина — 3,000. Дехто думає, що Канада і Австрія повинні прийняти більшу кількість втікачів, але ніхто не заставляється над тим, що на переселенні проблема не кінчається, бо втікачами треба далі опікуватися і вести їх в нове оточення.

Цілком байдужо — адже втікачі є з комуністичних країн — до розв'язки проблеми втікачів поставились комуністичні країни, зокрема комуністична імперія зі своїми сателітами, які на кожному кроці говорять про "великий гуманізм соціалістичних країн", про розв'язання робітничих питань. Дуже холодно відноситься до втікачів країни "третього світу", які на своїй конференції в Шрі Ланка навіть не порушували цього трагічного питання, так ніби воно й не існує у світі. Чи може в них інша етика, чи може розголосені їхньою пропагандою гасла про велику гуманність є звичайним фарсом для замилування очей тих, які ще не познайомені з їхніми режимами?

Таку поведінку комуністичних країн треба гостро нагадувати, говорити про це в усіх обширах світу, зокрема на форумах міжнародних організацій, щоб повні розкрити їхню диявольську істоту, яку вони стараються прикрити овечою шкірою. Треба, як каже недавно звільнений із совєтських катівень Валентин Мороз, більше христосовних походів, бо комуністичні фальші треба борювати на кожному кроці.

Гаррієт Імас

КОЛИ НЕ УСМІХАЄТЬСЯ ВЕДМЕДИК

Чим менше часу залишається до відкриття Олімпійських Ігор у Москві, тим більше зростає стурбованість керівників урядових, спортивних, господарських організацій. Адже з різних міст, де відбуватимуться змагання, надходять тривожні сигнали. Однак цього разу ми не будемо розповідати про огріхи реконструкції вже діючих споруд або про факти безгосподарності на будівництві комплексів, де проходять найвідоміші зустрічі спортсменів усього світу. Розповімо про інше. Як розраховують у Москві, Олімпіада має сприяти поповненню валютних фондів країни. Для цього вже випущені срібні, золоті й навіть платинові пам'ятні монети. Правда, в обігу їх майже не видно: банкам та іншим фінансовим органам дана вказівка чекати олімпійського липня. Промисловість, торгівельна мережа та сфера послуг мають запрошувати чимало вітчизняної продукції з емблемою Олімпіади, яка продаватиметься іноземцям на валюту. Саме її якості сьогодні викликає серйозні побоювання у Москві та Києві. Прикладів чимало.

Загляньмо хоча б до недавно відкритого у столиці України київського магазину "Олімпійський сувенір". Його емблема вже добре знайома — симпатичний усміхнений ведмедик. Світлові ефекти, вітрини, які так щедро розписала "Робітничая газета", лічильні касові машини, "Електроніка", дзеркала — ці та інші атрибути, звичні для нормального магазину на Заході, сприймаються як святкова олімпійська символіка. Але навіряд чи світлова вітрина зможе приховати недоскоплені виставлених у магазині товарів з олімпійською символікою. Вередливі замки, блискавки, знову "демонструють" свій примхливий характер на куртках об'єднанців, які носять ім'я республіки "Україна". До того ж ці куртки невразних блисків розцінюють. А ось чоловічі сорочки об'єднанців, "каштан". Може, це нова олімпійська мода, але шви на них перекошені, гудзики — і тих не вистачає.

Якщо подивитись на ведмедика, одразу ж видно, що багато промислових підприємств порушують єдиний графічний малюнок олімпійської символіки — одне слово, удосконалюють "ведмедика" хто на що здатний. А той, бідолаха, дивиться на неаксіальні товари, які має рекламувати, і забуває про свою олімпійську усмішку.

Здавалося, після таких фактів газети слід було б закликати до поліпшення якості продукції. Однак, очевидно, у Києві та Москві ніхто існує орієнтир: "Промисловість повинна орієнтуватися на кількісний показник випуску виробів з олімпійською символікою" — пише кореспондент "Робітничої газети", який, звичайно, одержав відповідні вказівки керівних організацій. У цьому плані мені пригадуються слова кореспондента лондонського "Таймсу" Дейвіда Тейлора, котрий після відвідів совєтського оргкомітету Олімпіади, дійшов до висновку, що без допомоги іноземних фірм Москва не зможе провести Ігри. "Важко навіть уявити собі такий вид продукції — від систем комп'ютерів до безалкогольних напоїв, — який би Москва хотіла імпортувати для проведення Ігор", — писав Тейлор. Совєтська преса, звичайно, спробувала спростувати цей висновок. Але факти — уперта річ. Коли же турбуватися про якість, якщо кількості бракує?

Про те, що у Совєтському Союзі відчувається дефіцит олімпійських товарів, свідчать і слова директора київського магазину "Олімпійський сувенір" В. Нешти, котрий вважає, що їх асортимент ще не вийшов на рівень попиту. І розширити його треба, як мінімум, удвоє. Тим часом у республіці, наприклад, і досі не спромоглися організувати різноманітного випуску навіть такої дрібнички як значок. У київському магазині їх лише... три. Зрозуміло чому. Виготовити значок клопітно, а коштує він порівняно дешево, на ньому багато валюти не заробити. Правда, зараз у Міністерстві місцевої промисловості України виступають виходи з цього становища. Адже у Совєтському Союзі прийнято із шкіри вилазити, аби одягати рожеві окуляри на очі людей, а тим більше на очі чужинців.

Іх у Києві буде немало. Сюди тільки на футбольний турнір приїдуть близько 50 тисяч болельників, серед яких більше половини з-за кордону. Тож зрозуміло, чому у Москві взято курс на кількісний показник випуску олімпійських виробів. Як завжди, тут прагнуть охопити всіх і кожного пропагандистським впливом. Мовляв, кожний сувенір-значок, шкатулка чи сорочка з національним візерунком — це свідчення так званого совєтського способу життя. Не знаю тільки, чи вдасться знову напустити туману, цього разу олімпійського.

Іванна Савицька

РІК ДИТИНИ ЙЩО ДАЛІ?

Широко заплановані відзначення Ріку Дитини і виставка дитячої творчості, видаваних книжок, брошур, платівок, конкурсів, курсів, концертів, пописів, доповіді, драматичні вистави й фестивалі, та врешті — Богослужби й молитви мають засвідчити наше піклування дітьми, нашу журбу за їхнє здоров'я, майбутнє, і нашу пам'ять зачуханих і мучених дітей на рідній скривавленій землі.

Прекрасні, будучі вияви уваги до українських дітей. Та тут насувається, комусь може й утопія, думка, що саме тепер, коли здоров'я майбутніх дітей скрізь по цілому світі, так дуже, а дуже захитане браком моралі, браком етичних засад, відсутністю християнських підвалин у щоденному сімейному житті, саме тепер вирине ідеальна нагода з приводу Міжнародного Ріку Дитини не тільки щедро дарувати, але й, в ім'я любові, відібрати дещо сучасним дітям і молоді.

Загальний занепад здоров'я моральних підвалин, що колись були основою кожної повноцінної людини, аж надто видний. Наслідки кидуються у вічі, їх не можна не бачити. Бо так на очах діти й підлітки нашого оточення допускають злочинні побиття, крадіжки, підпалів, бивств, проституції. Молодь росте зухвалою, самопевною, готовою до бійки й ножа, до втечі з хати, до бешкетів, бо вона, надихаючись злих прикладів, наслукавшись бунтівних кличів, (заробляючи передчасно гроші) робиться заскорою, самолюбивою, певною себе, домістною, певною себе, "дорослою".

Виховуючись у публічних школах без навчання релігії в школах, де замість хреста, висить таблиця із статистикою передчасної вагітності дівчат, зростаючи в дивній добі, де ставлення рідзаних верств на прилюдних сценках деяких міст вважається неконституційним ділом, молодь не може не дичити.

Курення дітей — явище тепер повсюдне. Малолітні матері приводять на світ дітей, іноді кидують їх в смітників, вбивають. Ви тільки гляньте в якусь, другої класу газету, там все те ясно написано, навіть з подробицями. Збудинки зла, хочемо цього чи ні, промочують собі шлях сліве до кожної дитини.

Занепад загальної моралі довод до цього, що бути чесною дівчиною у середній школі — тепер вже сором і притока до кпин.

Продаж наркотиків — справа по школах повсюдна, курення усього погані — вияв хлоп'ячої зрілості. Хай тільки спробують вчителі вивіщувати у "не своє діло". Розгукана

молодь здібна здемолювати школу, знищити державне майно, знасилувати власних вчителів, побивати до крові вчителів, мордувати і своїм нищівним прикладом розкладати відносно малу частину здорового, дбайливо вирощуваного юнацтва.

І тут необхідно сказати, що українська молодь саме і є тим, дбайливо вирощеним юнацтвом. Ви не знайдете українських прізвищ у поліційних рекордах, а коли й трапляються виїмки, то саме вони потребують рук, щоб ім простягнулись на зустріч з допомогою з нагоди Ріку Дитини.

Та ось дивимося, що діється на відтинку здоров'я. Курення цигарок ще недавно широко рекламувала телевізія. Сахарною і аспірином заласало мільйони людей, азбесту ніхто не боявся. Та ось, уряд здоров'я й його відповідні сектори, турбуючись майбутністю людини, припинили продукцію деяких харчових продуктів, зняли з полиць загрозливі хемікалії, деякі шкідливі іграшки, легко запальну білизну, об'явили шкідливість нікотину.

Невже здоров'я тіла цінніше від здоров'я душі? Невже в сучасному суспільстві немає кому заступитися і кричати на повний голос, — рятуйте душі передчасно погрозливих дітей, бо ім загрозить жорстокий моральний генотип.

І саме тепер, із нагоди Міжнародного Ріку Дитини — невільно прогавити тієї незвичайної нагоди, зряччю не вільно мовчати. Дім, церкви (всіх, без виїмків, вівчарів) а далі — міжнародні організації релігійні, жіночі, гуманітарні, допомогові, громадські всі люди доброї волі, до яких доходить клич Міжнародного Ріку Дитини, ставлять фронт на захист сучасних дітей, що їх, як колись Ірод, вирізе морально в пень сучасна, малоконтрольована, негальмована совістю ні чуттям — система життя.

Утопія, скажете, ідея, безплідна боротьба з вітрами? А що ж лишається дітям, коли пройде Рік Дитини? Як користі, як рухові прибутку? Подбаймо, щоб хоча слід залишився, що ми клопоталися, що ми такі "білиси", — хай також і скажемо з вітрами.

Домагайтеся петиціями, листами, меморандумами, об'єднаною, спільною акцією привернення молитви в публічних школах, привернення науки про Бога. Домагайтеся заборони курення по школах, заборони продажу наркотиків під загрозою виключення зі школи. Протестуйте проти передчасного навчання

(Закінчення на стор. 4)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редактор інж. Лев Яценкович

КОСМІЧНИМИ СЛІДАМИ Е. ДЕНІКЕНА

У статті "Космічні фантазії фон Денікена" ("Свобода" ч. 119, 27-го червня 1973 року, ми описали гіпотезу швейцарського письменника Еріха Денікена, автора популярної книжки "Колісниця Богів", про кількакратні відвідини нашої планети, в глибокій старині, австронавтами з іншої планети, які започаткували розвиток цивілізації на землі та прискорили умови розвитку та інтелекцію його населення.

Виявляється, що фон Денікен не залишився самотнім із своєю контроверсійною гіпотезою та знайшов своїх поборників в Америці. Один з них, це — д-р Ірвін Гінсбург, фізик та дослідник старини й біблій. Недавно на книгарських полицях з'явилася його книжка "Наперед людина, потім Адам", в якій він висуває фантастичну гіпотезу, що перші мешканці раю: Адам та Ева були астронавтами з далеких, надземних просторів, що причаїлися на землі 6,000 років тому. Вони приїхали в космічних кораблях, що викликали подив і страх серед примітивного населення землі цього часу, що створили легенду про рай, щоб виснажити, що надприродну подію. Цю легенду потверджують докладно досвіди "Генезис" та старинних писань, з яких виходить, що Адам мав 6 планет, заки причаїли на землі, з їх докладним описом, хоча ніхто з мешканців землі не міг тоді знати про те, що поза межами землі існують ще інші світи.

Адам мав жити 930 років тому, а його тіло не розкладалося по смерті, що становить доказ його позаземського походження. Приблизно 6,000 років тому, коли Біблія впроваджує на землю Адама та Еву, наступив гігантський стрибок в розвитку цивілізації людини Кам'яної Доби. Історія створення світу описана в "Генезис" покривається майже на 100 відсотків з найновішою науковою теорією "Биг Бенг" (Великого зудару), про яку люди в старині могли довідатися тільки від представників завантаженої цивілізації.

Д-р Гінсбург стверджує, що "Генезис" дає нам приголомшливу відповідь на відвічне питання: "Де сини Адама йшли до себе кінці?" Вони наїшли їх поміж існуючими вже мешканцями землі.

Докладний опис подорожі крізь надземські простори можна знайти в старинних, єврейських поясненнях до Біблії та вчасних релігійних творках. Вони описують подорож

Адама крізь соняшну систему та стверджують, що він причаївся на 7-й планеті, на землі замешкалій людьми. Земля, як відомо, становить сьому планету нашої сонячної системи, коли зближиться із зовнішніх просторів до сонця.

Проте, найдивніше те, що старинні люди не знали телескопів і не могли знати про існування 3-ох найдаліших від сонця планет: Плутона, Нептуна та Урану.

Коли Адам та Ева прийшли на землю, вони принесли зі собою неймовірне багатство знання, що в драматичний спосіб змінило життя людини Кам'яної Доби. Він почав користуватися металами, освоював звірат та творив містечкі твори. Події в "Генезис" починаються від 5,739 року, цебто від початку жидівського календаря. І саме більш менш в тому часі наступив нежданий розвиток цивілізації, згідно з описом антропологів. І це становить критичний пункт, в якому релігія і знання сходяться разом.

На думку д-ра Гінсбурга, колишнього старшого дослідника Раттерського університету, Адам так дуже різнився від пересічної людини, що він в ніякому випадку не міг бути людського походження.

У "Генезисі" 5:5 зустрічаємо одне місце, в якому говориться про те, що Адам жив на землі 930 років, а старинний текст звертає увагу на те, що його тіло, яке не розкладалося по смерті, було покладене в печері. Немає ніякого сумніву в тому, що жадна людина народжена на землі, не могла жити так довго, а по смерті не улягати процесові розкладу. В інших старинних творі знаходимо згадку про те, що найстарший син Каїна, Енох (гебрейське Ганок) полетів зі землі космічним кораблем. Всі інші нащадки Адама та їхнє життя описане в Біблії, за винятком Еноха. "Генезис" 5:23-24 згадує тільки те, що в 365-ім році життя Енох, пішов з Богом, і більше його не було, бо Бог взяв його з собою... Один старинний текст дає більше деталей про Еноха та його зутки з космічним кораблем. "Направо від Еноха, летіли іскри вогню, наліво, горів вогненний смолоскип, а з усіх сторін він був оточений буревійним вихором, вітром та грозами". Згаданий текст має кілька тисяч років, але читає, читаючи цей опис, має враження, що це опис сучасної ракети в часі вичалу.

(Закінчення на стор. 4)

Остап Тарнавський

МИКОЛА РУДЕНКО — ПАСКАЛЬ ДОБИ СОЦРЕАЛІЗМУ

(6)

Руденко не тільки змалював перевтілення — оце велике прозріння затисненого в карби догматичного вчення героя — немов би переживання у Паскалевій екстазі — поет виявив своє, віруючу, визначив ту віру, що її шукав у житті. У поемі "Хрест" це віруюче проголошує Христос:

Нарід — це Бог.
А люди — це квітчини
у тілі вищому, якого ти
не здатний бачити. Душа дитини
і розум, котрий обрисив мети
нахвал на цілу світову безмежність,
щоб нею дихати.

Такий нарід
нікого не поставити у залежність,
батьків не б'є, не уярмляє сиріт.
Згадай: коли вкраїнці брали в рабство
народи інші? На чий землі
розбій чинили?

Чесну віру в братство
несли вони на мудром чолі.
Візьми свій хрест. На ньому Я розп'ятий —
твоєго народу славе майбуття.
А той, хто зрікся нас —
навік проклятий
порине в море, в хаос, в небуття.
Візьми свій хрест. Нехай ляга на плечі
важким ярмом, а ти його неси.
У ньому зойк голодної малечі,
жіночі передсмертні голоси.

У ньому — віра, віщий поклик Слова,
твоє корова, Боже знамено.
У ньому щира українська мова,
де кожна кома — то святе зерно.

І коли Мирон, слухаючи цих піднеслих слів Христа — сивоноголого Кобзаря, отого "володаря Думи і володаря Слова, що був єдиним Богом на землі", поставив запит-ствердження, що він комуніст, Христос відповідає йому:

— не вже ж ти не помітив,
що тільки Бог —
це справжній комуніст?
А люди — діти,
нерозумні діти,
які шанують слово не за зміст,
а за його звучання ефемерне.
Це слово мертво спитаний Сатана
в народу викраде і так поверне,
що в ньому істини ніхто не знає...

Піднесла хвилина розмови з Богом — хвилина, що повні відповіді релігійному екстазу Паскаля славної ночі 23 листопада 1954 року. Людина, що пережила таку хвилина, вже не має сумніву — ніякого вороття, у неї сила біблійного пророка, одержимість пізнаною правдою, що її вона мусить бути вірна. Недаром кілька тижнів після написання поеми "Хрест" — в лютому 1976 поет написав нову поему "Я вільний", в якій картає забрихану систему соцреалізму, що перемінила людину в робота:

Ви біроботе без мрії, без горіння —
десь який вогник був,
але погас,

говорить поет про своїх колег письменників і заявляє:

І холодно в душі, і хмарами відчаю
заволокло мої старечі дні.
Та гляну я на вас — і ратом помічаю:
добродії, ви ж задріпте мені.

Нехай по вашому я тільки божевільний
(не володію відчуттям добу!) —
Я вільний — чуюте?
я ніки справді вільний.
а ви — раби.

Руденко в повній свідомості вибрав нову віру, він повірив у Правду, що її пізнав у своїх шуканнях і став по стороні правди. Він розумів своє становище, він знав, що він вже не молодий

в моєму віці вже кінчали,
а я роблю лиш перший крок;

на 54-му році життя він свідомий того, що йому — ветеранові та ще й інвалідові — пора б відпочити:

вже в тебе випадають зуби —
порозумнішати пора:
сиди тихенько біля груби —
хай рана гоїться стара.

але він знає тепер своє приречення і він відчуває тепер обов'язок тим більше, що в сумлінні пам'ять про втрачені роки на службі фальшивій ідеї:

до лихоліття свого краю
хіба ж не був причетний я.

Він знає, що йому шлях назад не закритий. Треба тільки рішення на міру Бруно, якого він часто згадує в рядках. У Гроречистому вірші, що його вислав Руденко в закручений пусльш з турми своєму приятелю-відомцеві генералові Петрові Григоровичу Григоренкові він пише, характеризуючи знаменитою обставинами соцреалістичної дійсності:

Так просто все: напишеш казяття —
і роздобудеш право на життя.
Лише десяток слів чи, може, фраз
і все вчорашнє вернеться нараз.
Дерева й квіти в іскорках роси

та за вікном дитячі голоси,
та риба в озери, та в небі птахи,
та смак цілунку на твоїх устах,
як свідчення любові й доброти...
І тільки ти — уже будеш не ти!
Похилений, змарнілий від недуз
ти — тільки оболонка, а не дух.
Тепер старі костюми приміряй,
удосконалюй кабінетний рай,
топчи ту ж саму стежку у гаю —
не вернеш душу втрачену свою.
Лише десяток вимучених слів,
які ти у потьмаренні напів —
і вже тебе нема, а є п'їзма,
с у людини схована творма.

Свою долю поета-проповідника Правди, Микола Руденко прийняв як приречення, як одержимість ласкою у біблійному часі ставали пророками за Божим покликанням. У вірші, написаному 13 лютого 1974, в дні, коли видворили письменника Олександра Солженицина з новітньої абсолютної держави догматичного соцреалізму, поет запитую:

Боже, Ти є в небесах, чи немає?
Вийшовши в поле, молюсь, як завжди,
сиді, що землю в долинах тримає —
доброму Богові Сковороди.

Боже! Сьогодні достоту відомо,
чом ти мене ув окопах зберіг:
кривда вернула до нашого дому,
лихо скребється на отчий поріг.

Боже! Ти дав мені довгу відпустку
після розп'яття у гарматнім диму.
Та щоб душа не зотліла на пустку,
все, що належить, я гідно прийму.
Все я прийму, бо повинен, бо мушу.

(Продовження буде)

Про працю Української Ліги проти Знеславлювання

Українська Ліга проти Знеславлювання, що її зорганізовано у Філадельфії після висвітлювання фільму „Голокост“, не була, як це деколи у нас буває, тільки солом'яним вогнем, але виявляє послідовну і тривалу діяльність.

Із теперішньої діяльності Ліги варто згадати таке:

У зв'язку з тим, що у деяких публічних школах висвітлюють тепер фільм „Голокост“, Ліга виготовила реферат, який оприлюднює тенденційні закиди, що їх цей фільм робить загальноукраїнці. Цей реферат був виголошений вперше 15-го травня ц. р. у середній школі у Пенсбурі, біля Левіттану, Па. У цій школі саме недавно висвітлено фільм „Голокост“ і після цього один учень українське заперечував проти такої пропаганди української пропаганди. У висвітленні цього реферату заряд школи погодився дати одну годину на українську відповідь. У зв'язку з цим член Ліги Дзвінка Швед (голова Ліги) і мгр Леся Даченко відвідали цю школу 15-го травня і Дзвінка Швед виголосила там згаданий вище реферат і описала представницю Ліги відповідала на запити учнів.

Цей виступ Ліги був дуже вдалий. Описавши представницю Ліги запрошено взяти участь у цілоденному симпозиумі на тему „Голокост“, який відбувається у вище згаданій школі у ще не визначеному дні. Під час цих відвідин представниця Ліги подарували до шкільної бібліотеки англійське видання УККОМІТЕТУ: „Українці і жиди. Симпозіум“.

Тому, що всі члени Ліги працюють і не можуть надто часто пропускати праці, Ліга не може вислати своїх представників до всіх шкіл, де висвітлюють фільм „Голокост“, зокрема ж до віддалених від Філадельфії місцевостей. Таких представників повинні наші громади знаходити між своїми громадянами, а Ліга може прислати цим представникам згаданий реферат та есентуально деякі інші матеріали.

Дня 30-го травня ц. р. члени Ліги перевели лек-

ції про „Голокост“ для учнів найвищої класу у чотирьох українських шкільних школах на території Філадельфії.

Завданням цих лекцій було дати учням, які відходять до середніх шкіл, де есентуально буде висвітлюваний фільм „Голокост“, деяке знання непопулярних фактів із цієї діяльності.

При цій нагоді варто пригадати, що Ліга виготовила теж англійськомовну брошуру про українсько-жидівські взаємини від ХІІІ століття до сьогодні.

Видання цієї брошури є приписане із причини браку достаточних фондів і буде зреалізована, коли Ліга такі фонди здобуде.

Недавно Ліга одержала згоду 29-ої станції телебачення у Філадельфії на український півгодинний панель на тему „Голокост“. Із причини літніх вакацій та відвідування намічених панелістів, ця програма відбудеться шойно після літніх вакацій.

Ще минулого року Ліга почала заходи для включення українських предметів, зокрема української історії у програму філадельфійських публічних і приватних шкіл. Згодом з ініціативи Ліги та при її фінансовій допомозі, постанала у Філадельфії окрема Комісія.

Із практичних політичних причин ця Комісія, що її очолює тепер д-р Андрій Шуль і до якої входять висококваліфіковані одиниці з педагогічною освітою і досвідом, стала зовсім окремою від Ліги організації.

Українська Ліга проти Знеславлювання є однією з цих активних, динамічних, багатонадійних організацій, що їх створили ідеї одиниці із-поміж нашого молодшого покоління. Ці організації молодих об'єднали своєю працею ділянки, які дотепер дуже занедбані, або й зовсім не починали над ними працювати наші старші покоління.

Це позитивне, надійне явище зокрема завважуємо на території Філадельфії.

Я. Татомир

Про дві вдатні імпрези Батьківського Комітету Школи Українознавства Т-ва „Рідна Школа“ в Детройті

Дитячий костюмовий бал відбувся старанням Батьківського Комітету у неділю, 4-го лютого ц. р., в залі УАО при вул. Карпен-тер. Більшість дітей була вдягнена в народних одягах, були теж в масках. Численні танки й хороводи виведено під звуки українських народних пісень, награваних на тасьмі Ярославом Петрашуким. І вибірка мелодій, і їх передача прецизною електронікою апаратурою були на високому рівні.

Під час балу була теж програма українського живопису. Під проводом Христини Перел (вона — аранжері і провідник програми) інсценізовано казки Івана Франка „Дідову Рипку“ й „Червону Шапочку“. Поставлено також „Гості з міста казок“. Виконавцями були наступні учні: Раїса Сливка, Сузетка Фабера, Гораций Соболь, Данко Перел, Марко Перел, Марко Крижанівський. Музичне оформлення — Ярослава Петрашук.

Про вечірню і солодощі подбали численні матеріали під проводом Лідії Тонин. Оксана Сливка зайнялася прикрасою залу, вигрешою та приготуванням дитячих несподіванок. Продажем квитків відіала невтомна голова Батьківського Комітету мгр Христина Юзич. Хорошими й забавними з дитми завідували пластунки 10-го Куреня ім. Ольги Кобилянської під проводом куріної Марійки Феденко.

За цілість добре зорганізованого балу відповідав Ярослав Малиновський, імпрезовий референт Батьківського Комітету.

Свято в честь Тараса Шевченка, заходом Батьківського Комітету, відбулося у неділю, 11-го березня ц. р., в залі „Бучер гайскул“ у Ворені. Ефективно виголошене відкриття й привітання гостей мгр Христину Юзич відразу викликали врочистий настрій, який тривав до кінця вечора.

Програма почалась „Заповітом“, що його відспівав

учнівський хор під проводом учительки Люби Маринюк. Святову доповідь про життя і творчість Шевченка прочитала учениця останньої класу Марія Балтарович. Дві інсценізації, „Кавказу“ й „Причинної“, у виконанні учнів чотирьох вищих класів, під проводом артистки К. Бранки-Кри-вувської, пройшли з повним успіхом, при пильній увазі слухачів. Постава обох інсценізацій подбала про те, щоб учні вивчили напам'ять тексти, і щоб виголошували їх зі зрозумінням. Артист Ярмо Козак намалював до „Кавказу“ величаву декорацію.

Виконавцями були: Марічка й Євген Никифорюк, Юрко Капітанець, Петро Ворик, Андрій Бараник, Мирон Карпій, Мирон і Тарас Скорупи, Павло Михайлович, Іван Журківський та ін.

У „Причинній“ виведено хороше Русалок (більша кількість дітяч) під керівництвом хореографа Діани Омецінської. Костюми Русалок, як теж світлі ефекти й музичний супровід в значній мірі спричинили до підвищення мистецького рівня цілої програми.

Пояснення давали Квітослав Швайкун і Марія Феденко. Освітленням сцени займався Роман Федорович а костюми приготували Лі-

дія Дяків і Галина Калитяк. Поміж обома інсценізаціями виступила учениця класу фортепіано Леся Кізіма, виконавши з успіхом Л. Ревуцького „Вальс“ і С. Жданова „Прелюд“. Учень А. Музичка декламував вірш О. Маруніча „Художники“.

У кінцевій частині програми виступили Юні Бандуристи під керівництвом М. Сердюка. Вони виконали разом з хором в'язанку пі-

сень та „Думи мої“. Їх вдатному виступу багато допомогла акустична зала і добрі голосники.

Директор Ірина Тарнавська подякувала всім, що допомогли підготувати свято: арт. К. Кривуцькій, Д. Омецінській, учит. Л. Маринюк і д-рові Р. Блюєві. Вечір закінчився відспіванням українського національного гімну.

Осип Сливинський

В ЧЕТВЕРТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ НАШОЇ НАЙДОРОЖЧОЇ, НИКОЛИ НЕЗАБУТНОЇ ДОНІ

бл. п. МАРУСІ ГОРБАНЬ

(11. 11. 1957 — 1. 8. 29. 1975)

будуть відправлені СЛУЖБИ БОЖІ за спокій її душі

Григоріанку (30 Служб Божих) відправити о. Петро Стецюк в Римі.

В п'ятницю, 29-го червня 1979 р. — о год. 8-ї ранку в церкві св. Андрія; о год. 7-30 веч. в церкві св. Йосафата, в Пармі, Огайо.

Просимо Друзів і Подруг та Знайомих згадати Покійну в цей день в своїх молитвах.

Мама — КАТЕРИНА
Тато — МИХАЙЛО
Сестра — АННА з мужем і дітьми

У ДІВ'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ МОГО НАЙДОРОЖЧОГО МУЖА

бл. п. ВОЛОДИМИРА ХОЛЕВЧУКА

будуть відправлені

у неділю, 1 липня 1979 р., о год. 10-ї ранку СЛУЖБИ БОЖІ

в церквах П. Д. Марії в Озон Парку, в Ріго Парку, Н. Й. й Аргентині.

Про молитви за спокій його душі просить —

дружина МАРИЯ і Родина

ПОДЯКА

3 Волі Всевишнього, дня 15-го березня 1979 року в Детройті, Міч., відійшов у Вічність наш Найдорожчий МУЖ і БАТЬКО

сл. п. Д-р ДЕНИС КВІТКОВСЬКИЙ

ГОЛОВА ПРОВІДУ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ.

Народжений 22-го травня 1909 р. на Буковині, адвокат, журналіст, публіцист, провідний член і діяч суспільно-громадських та політичних організацій і член Метрополітальної Ради Української Православної Церкви в США.

Цією дорогою складаємо ширшу подяку, в першій мірі, Блаженішому Митрополиту МСТИСЛАВОВІ за очолення похоронних відправ та Членом ПУН, ОУН, Організаціям УНРу, Громадським Організаціям, Друзям і Приятелям, які своєю участю в похоронних відправах звеличили пам'ять Покійного.

Сердечно дякуємо Всесвітнім отцям прот. Несторові Столярчуку, настоятелю катедрі св. Покрови в Саватфід, Міч. (Детройт), о. прот. Михайло Кудановичеві, о. прот. Володимирові Мельничуку, о. митроф. прот. Степанові Ганкевичеві, о. митроф. прот. Федорові Коваленку, о. Бернардові Панчукові, ЧСВВ і о. Себастьянові Собольові, ЧСВВ за відправлення Панахиди, Заупокойної Божественної Літургії та похоронних відправ в Саватфід — Детройт та Всен. о. Несторові Столярчуку та Всен. о. Бернардові Панчукові за зворушливі прощальні слова.

Сердечно дякуємо оо. протопресвітерам А. Селепину, С. Білківці, Б. Желєхівському, митроф. прот. Ф. Шпаченку, о. прот. Ф. Істочноєву, о. прот. В. Покотилу, о. Б. Панчукові, ЧСВВ та протодіаконам В. Поліщукові за відправлення похоронних відправ у Банд Бруку, Н. Дж.

Щиро дякуємо диригентам п. інж. Петрові Китастому, Д-рові Юрієві Розгонові та маестрові Кирилові Целеді та усім Хористам в Детройті і церковному Хорові в Банд Бруку за відспівання Заупокойних Божественних Літургій, Панахид та похоронних відправ.

Щиро дякуємо Пропоросіям Організацій та Дружам-Членам ОУН, ОДВУ та Українсько-Американської Палати Адвокатів, за несення домовини в Детройті та Банд Бруку, а членам ПУН, ОУН, Союзу Ветеранів Резистансу та Буковинського Куреня за почесну стійку біля домовини.

Щиро дякуємо Владіці Митрополиту Мстиславу за теплі прощальні слова над відкритою домовиною в церкві та п. М. Плавюкові, ПУН та през. М. Плавюкові, ДЦ УНР за прощальні слова на цвинтарі.

Сердечна подяка Організаціям ОДВУ і Б. О. в Детройті за урядження трапези та ПУН і Організаціям УНРу, а Банд Бруку. Дякуємо численним промовцям під час трини, а саме в Детройті, яку провадив ред. М. Бажанський: о. Б. Панчукові, ЧСВВ, полк. інж. Ю. Артюшечкові, пані Наталі Іванків, проф. д-рові Марчукові, д-рові А. Жуковському, проф. Я. Клясовому, Ф. Федоренку, мгр. О. Писківській, д-р Мерусі Бек, П. Філь, інж. С. Білому, д-р М. Климишинові, Анастасії Волкер, ред. М. Смикові, д-рові Іванові Панчукові, о. прот. М. Кудановичеві — та під час трини в Банд Бруку, Н. Дж., яку провадив П. Дорожницький: д-рові С. Галамеві, ОУН, ред. В. Білія, УРДП, проф. д-р Н. Пазуляк, СЕУЖ, мгр. І. Базарков, УККА, д-рові І. Фісові, УНС, Іванові Олексині, УНС, ред. Іванові Кеддин-Рудинському, СУКА, Олексі Калитинку, СВУ, Леонідові Філеві, ІСНО, пані Дарі Бойдуку, УЖ, пор. М. Шебеч, Стріпечка Громада Канади, д-рові С. Кротюкові, СВРезистансу, сот. П. Войновському, Буковинській Курні.

Сердечно дякуємо складом Дружам і Приятелям, які чисельно прибули, щоб своєю участю в похоронних відправах віддати останню прислугу Покійному, за їх висловні співчуття. Не менш змозги окремо подякувати всім суспільно-громадським і політичним організаціям та Дружам і Приятелям за численні письмові вислови співчуття, цією дорогою складаємо нашу сердечну подяку. Зокрема, ми глибоко вдячні всім Дружам і Приятелям, які піддержали нас морально у хвилині нашого найбільшого болю і смутку.

Сердечно дякуємо Організаціям та Дружам за вітні і квіти й за жертовну добродійну цілі, Служби Божі і молитви.

Замість квітів у пам'ять Покійного жертвували на: Вишопний Фонд — \$335.00 „Українське Слово“ — 564.00 Комітет Оборони і Допомоги УЗХ — 345.00 Харитативні цілі УЗХ — 255.00 Патріарший Фонд — 35.00 Фонд Катедр в Гарварді — 25.00

Разом в Детройті — \$1559.00

Під час трини в Банд Бруку зложили на: Комітет Оборони і Допомоги УЗХ — \$275.00

Нашай Всевишній нагородити Вас всіх Своїми ласками! Приймайте наше щире українське Спасибі!

МАРИЯ — дружина
ОСТАП — син з дружиною МАРТОЮ і Родина

Управу Осередку СУМА ім. ген.-хор. Тараса Чупринки в Нью Йорку, Н. Й.

в глибокому смутку повідомляє всіх своїх Членів та все Українське Громадянство, що 21-го червня 1979 р., передчасно, відійшов у вічність, догопітня членка і голова виховниці Осередку та учителька Школи Українознавства при Осередку СУМА

бл. п. св. п. БОГДАННА СИДОР-ЧАРТОРИЙСЬКА

ПОХОРОН — в суботу, 23-го червня 1979 року на українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н. Й.

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

Високодостоїн Родині Покійної складаємо вислов найщирішого співчуття.

Учасники 5-го З'їзду Сеньйорів УНСоюзу

Міжнародне слово „превентивний“ уживане часто в політиці і медицині. Шоби не допустити до загальної війни; бувають війни превентивні. У медицині, шоби не допустити до поширення різних хвороб, переводиться шеплення, вживається різного роду ліків, вітамінів чи пігулок.

З'їзди сеньйорів, а було їх уже п'ять є тимі вітамінами, тією превентивною медициною для старшого організму. З'їзди вдержують не лише духовий зв'язок з

УНСоюзом, вони є теж організаційним рам'ям, що допомагає внакам ставати членами Союзу. Цей-духовий зв'язок підносить мораль сеньйорів, лікує їх осамітненість, а як дух здоровий, то й серцю легше і навпаки „в здоровому тілі — здорова душа“.

Перебуваючи на всіх п'ятих з'їздах, я бачив як старі люди, а з ними і я — молоділи, дебатували, а як вдарили союзову оркестра, то й танцювали. Їх бенкет, гумор, мистецька про-

грама — „non plus ult-ра!“

А якщо б не з'їзди, не могли б зустрінутися сеньйори з різних стейтів Америки і Канади і без цього товариського зв'язку була б тоді порожняча в житті.

Були би тільки нарікання на ревматизм, біль ніг, біль хребта і іншої „мари“. На з'їздах у великому товаристві забуваються різні турботи, а навіть душевна осамітненість.

Минулий З'їзд Сеньйорів був найкращим зі всіх, а сподівасмося, що шостий буде ще більше величавим!

А чи буде Дім для Сеньйорів на Союзівці, питають люди і як довго чекати, бож час йде, треба вже мати якісь плани де їхати — на Флориду, Аризону чи Союзівку? Дім Сеньйорів — це важлива справа, яку повинен здійснити УНСоюз, — заявив на 5-му З'їзді головний пред'явник д-р Іван Філіс. Треба йому вірити, він не кидає слів на вітер! А чи довго чекати? На Моро-за ми чекали довго і хоча не було надії, але такі джидалися. Діждемося і Дому. Не треба втрачати надії, а організувати „Синіор Пасвер“ в УНСоюзі. Бо чим нас більше, тим наш голос буде сильніший. Тому не сумуйте, а „чир ап“ сеньйори!

Степан Куропась

МИКОЛУ ЛІВИЦЬКОГО...

(Закінчення зі стор. 1)

екзиді): Микола Лівичий, віцепрезидент — Микола Степаненко, Голова Національної Ради — Володимир Біляв. Далі прем'єр Уряду УНР, д-р Теофіл Леонтий подав склад Уряду, членів якого запропонував през. Микола Лівичий: М. Липовський, Я. Рудницький, О. Самчук, К. Мандзенко, О. Лисяк, Р. Богатюк, Т. Онуферко, А. Сосна, А. Широкостеп, В. Федоренко, К. Луценко і О. Лимаренко.

Після закінчення членів нового уряду УНРСпубліки, голова уряду д-р Теофіл Леонтий сказав своє експозе, в якому заявив, що всім відомі теперішні важкі обставини й тому чуда не треба сподіватися, але цілком політикою уряду буде: мобілізувати й координувати всі громадянські сили в ім'я кращого майбутнього українського народу й відновлення української державності. В тому ж дусі говорив також і новий голова УНР д-р. Володимир Біляв.

УІІ Сесія УНР закрив през. Микола Лівичий, після чого відспівано український національний гімн.

УЧАСНИКИ УІІ-ОЇ СЕСІЇ УНРАДИ

ПАРТІЙНИЙ СЕКТОР

УНДС: Олександр Бондарівський — Англія, Василь Татарський — Німеччина, Павло Волосевич — Канада.

УРДП: Галина Багряна — Німеччина, Володимир Біляв — ЗСА, Іван Карнаух — Канада.

УНДО: Павло Кашинський — Німеччина, Іван Ковальський — Німеччина.

УСП: Іван Луцишин — Швайцарія, Степан Мокрий — Канада.

УНДО: Василь Федоренчук — Італія.

ВИБОРЧИЙ СЕКТОР

З ЗСА: о. Степан Біляк, Стефанія Букована, Костянтин Луценко, Микола Химич, Микола Шпитко, Павло Лимаренко, Юрій Храчевич, Кость Степовий, о. Віталій Коваленко.

З Канади: Константин Теличко, Микола Липовський, Ганна Янішевська, Галина Сенишин, Євген Оборонів, Олександр Сосна.

З Австралії: Іван Завада, Анатоль Верещак.
З Англії: Василь Бабицький, Федір Рибка, Яків Драї.
З Аргентини: Дмитро Безушко, Микола Синченко.
З Бельгії: Олександр Скиба.
З Німеччини: Антін Мельник.

НОМІНАЦІЙНИЙ СЕКТОР

З ЗСА: Роксолана Потер, Орест Пилляр, Ярослав Гайвас, Роман Богатюк, Олег Лисяк, Марта Кокоцька, Андрій Олесіюк, Михайло Ліщинський, Василина Д. Шрамченко.

З Канади: Улас Самчук, Ярослав Рудницький, Зоя Плітас.

З Німеччини: о. Демид Бурко, о. Степан Дмитришин, Григорій Бобенко, Надія Плітас.

З Австралії: Василь Онуфрієнко.

Партійний сектор: — 11 голосів; Виборчий сектор: — 24 голоси; Номінаційний сектор: — 17 голосів. Разом — 52 голоси.

Країни, в яких перебувають постійно члени УНРАди: ЗСА — 18, Канада — 12, Німеччина — 10, Англія — 4, Австралія — 3, Аргентина — 2, Бельгія — 1, Швайцарія — 1, Італія — 1. З того 43 члени УНР є чоловіки, а 9 членів УНР є жінки.

Особисто присутні на Сесії було 45 членів УНРАди, 7 членів з поважних причин не могли взяти особистої участі і передали свої голоси іншим членам згідно приспущеному Регламенту.

КОЛИ ПОДОРУЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОІЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- чи КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

акцидентова грамота УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Появилась Ювілейна Книга у 75-річчя Вільмінгтонської парафії

Кожного року на теренах українських поселень у ЗСА з'являються менші або більші ювілейні Книжки наших парафій, із яких читачі довідуються про історію оснування даної парафії, які парохі й в якому часі були душпастирями, коли побудовано наші храми, серед яких труднощі йшла релігійна чи суспільно-громадська праця в даній парафії, хто з громадян-мирян з даної парафії своєю жертвенною працею заслужив на тривку пам'ять. І ми вже так звикли до шаленого укладу цих ювілейних парафійних книг, у яких більша частина сторінок складається з побажань чи оголошень (які до речі приносять матеріальну користь і оплачують кошти друку такої книги), що часто затрачуємо основну мету такої книжки, а саме: ці парафійні ювілейні книги — це цеголки до історії нашої Церкви в ЗСА, такі 25-50 чи 75-літні ювілейні наших парафій — це не лише бенкет чи академія, це відзначення станив як релігійно-церковного росту, так і національно-суспільного розвитку українців в ЗСА. І коли ми під цим кутом підійдемо до недавньої виданої Ювілейної Книжки „У 75-ліття української католицької церкви св. О. Ніколая в Вільмінгтоні“ (накладом парафії — парох о. Р. Дубицький, редактор д-р Олександр Луцишинський, стор. 335 в цьому великій кількості світлин, в кольорах). Ця Ювілейна Книга нашої Вільмінгтонської парафії надрукована й мистецько оформлена (друкарське оформлення мистця Василя Дорошенка, обгортки Степана Дия) — це оригінальна й варта з уваги не лише з огляду на підбір матеріалу, тобто всесторонній опис початків, історії і розвитку як самої парафії, так і усіх освітніх і суспільних організацій у Вільмінгтоні, але теж і з уваги на „джерельну статтю (з мапами й статистичними даними англійською мовою) „Історія українців в Делавері“ редактори книги, д-ра О. Луцишинського (стор. 257-296). Це вперше маємо зібрані історичні дані українського поселення в Делавері не лише від 1900-их років, але теж і по місцевостях окремих поселень.

Перу цього автора належить серія силуетов-життєписів парохів і адміністраторів Вільмінгтонської парафії (із світлинами, стор. 3-32) як теж і головна стаття (українською мовою) „У відданості, вірі і любові“ (стор. 33-86), в якій на основі архівних джерел (метричних книжок парафії, протоколи й архів філіальської Собору та судові акти) подано науково опрацьовану історію парафії. Англійською мовою нарис історії

парафії у Вільмінгтоні подав М. Марушак. Та правдивою новістю — це вперше з'явився на сторінках ювілейних парафійних шкіл цього роду розділ — є генеалогія парафій враз із світлинами їхніх родин і енциклопедично поданими даними про час прибуття до ЗСА, звідки прибули, де жили й з ким подружені батьки і ін. (Опрацювали цей розділ українською та англійською мовами Олександр і Марія Луцишинські) включно від якого року є членами парафії у Вільмінгтоні. Цей розділ це, може єдиний у своїм роді, історичний документ українського поселення на американській землі, попри якого ні один дослідник української еміграції в ЗСА мовчки не перейде.

Книгу відкривають привітання, між якими є привіт від Патріарха і Кардинала Отця Йосифа (з дня 14-го квітня 1978), в якому читаємо: „крім найкращих побажань і заповідей молитов“ подяку за „благословення цієї Ювілей“ та за те, „що Ваші предки і Ви не згубили в чужому морі, а зберегли віру, зберегли і полюбили свій обряд“.

Співробітничали у цій цінній оригінальній двомовній Ювілейній Книжці, крім парох о. Р. Дубицького та головного редактора д-ра О. Луцишинського, д-р Т. Г. Куницький (спогод по СБ Митр. Андрея), В. Біяньський, М. Марушак, Ст. Матвійків, Лідія Гарванко, Ірина Шерба, Катерина Гусак, Сандра Дзвоник, Ірина Килинська і Петро Шерба.

Склад Комітету видання Ювілейної Книжки парафії св. о. Ніколая у Вільмінгтоні, Дел.: Вільям Біяньський — скарбник, Марія Буккай-референт преси, Лідія Гарванко — референт світлин, о. Роман Дубицький — голова, Олександр Луцишинський — головний редактор Михайло Марушак — референт англійських статей, Степан Матвійків — секретар, Ірина Шерба — заступник секретаря. Референти молоді: Марко Мурованний, Марта Матвійків та Лев Корженівський. Вільний член — Е. Шерба.

Коли ж візьмемо до уваги, що в березні 1977 року Комітет приступив до праці (стор. 84) і до півтора року (Ювілейна Книга з'явилась в жовтні 1978 року) зібрано весь величезний матеріал та придбано потрібні фонди видання книги, то парохів Церкви св. о. Ніколая о. Р. Дубицькому й усім його парафіянам належить щирі GRATULACIJE за цей цінний вклад в історію Української Католицької Церкви в ЗСА.

Т. Ф.

РІК ДИТИНИ ЙЩО ДАЛИ?

(Закінчення зі стор. 2)
напевно не менше азбесту. Учителів-гомосексуалів не сміє по школах бути. Введення більшої дисципліни, пошанування вчителів, поваги до старших, пошук, ввічливість, що їх сьогодні так дуже молоді бракує, можна б також спільними заходами повернути однією лінією, одним неподільним фронтом, і одними, хай навіть і гострими санкціями. Не тільки той обдаровує, хто дає. Вмієте, даючи, в ім'я любові, й віддати те, що треба, тоді обдаруємо молодь, з нагоди Року Дитини, мультимедійними дарами, здоров'ям дитячої душі.

КОСМІЧНИМИ СПІДАМИ Е. ДЕНІКЕНА

(Закінчення зі стор. 2)
„Генезис“ 6:2 згадує таке, що сини Адама побачили дочки людей, що мали гарні обличчя і вони взяли їх за свої жінки. Це становить безсумнівний доказ про те, що люди існували вже на землі перед прильотом Адама і Еви, і що це були люди Кам'яної доби. Легенда про Рай створилася — мовляв, — тому, що коли Адам приїхав на землю, він привіз з собою зразки овочевих дерев, які для них були чимось новим і непонятним. Останні знахідки археологів Ізраїля відносять

Зустріч із Надією Світличною у Сиракузах

Дня 20-го травня ц.р. у Сиракузах, Н. Й. відбулася у нашій громаді зустріч з п-і Надією Світличною. Цю зустріч організував Відділ УККА при співпраці жіночих і молодіжних організацій. Пані Надія — перша з правозахисників, звільнених із комуністично-більшовицької неволі, прибула до нашої громади, що її зустріла тепло й сердечно.

Цю зустріч започатковано вже на лєтовіщі, де двоє малих дітей Галя Ємець (СУМ) і Данило Шипилявий (Пласт) привітали п-і Надію і її молодшого сина Івасика квітами, а телевізійна станція русло ч. 5, яка за старанням Зенка Карпишина прибула на лєтовіще, й там же перекладач інтерв'ю: Перекладачем був інж. Орест Грицик. У поплудневих і вечірніх телевізійних передачах можна було побачити п-і Надію під час її виходу з літака, а теж передано деякі інформації, які були темою інтерв'ю.

Зустріч із громадянством відбулася о год. 5-й по

Перекладач інж. Орест Грицик у телевізійно-пресовому інтерв'ю із п-і Надією Світличною у Сиракузах.

полудні у шість виповнений залі Українського Народного Дому. За головним столом коло п-і Надії Світличної сиділи о. митр. В. Середович, о. протопресв. Іван Данилевич, о. Б. Кін, д-р О. Гудзяк — голова місцевого Відділу УККА, Едвард Новаковський — представник посади міста і п. Расі — представ-

ник повітової легіслатури. Перед початком запланованої програми представники американської місцевої преси і телевізійної станції русло ч. 3 перекладали інтерв'ю з п-і Надією, а саме зустріч започатковано відспіванням „Христос Воскрес“.

Зустріч, якою і пізніше проводив відкрив д-р О. Гудзяк. На початку промовляли американські представники, а відтак складали привітання представники жіночих і молодіжних організацій, а саме: Від „Золотого Хреста“ — Михайлина Величко, від 68-го Відділу СУА — Фаліна Войтович, від ОЖОЧСУ — Марія Карпишин, від 85-го Відділу СУА — Надія Цях, від Українського Православного Сестрицтва — Марфа Кравець, від СУМ — Слава Тимків, а від Пласту — Леся Гурська. Від української громади в Ютії склали привіт Ярослав Томич.

Марія Лозаза представила зібраній громаді дорожню гостю, накресливши її біографію та зілюструвавши короткий протек часу її перебування на еміграції. Пані Надія Світлична у своїй доповіді, виголошеній із питомими їй спокоєм і рівновагою духа, розповіла про сучасне положення в Україні, про долю політичних в'язнів і засланих, про свій побут у мордовському концтаборі, а звертаючись до молоді заступала слова В. Симоненка: „Можна все на світі вибрати, сину. Вибрати не можна тільки Батьківщину“.

Описавши п-і Надії багато різних запитів, на які вона відповідала всім вичерпно. За кавою, чаєм і солодким продовжувалися запити і відповіді, а після закінчення програми багато людей підходили до п-і Надії, щоб стиснути їй руку та особисто познайомитися.

Пізним вечором закінчено цю милу зустріч, яка надовго залишиться в пам'яті чотирьох сотень учасників. Крім двох телевізійних станцій місцева преса, а саме щоденник „Геральд Джорнал“ і „Поуст Стандард“ подали інформації про п-і Надію Світличну, враз з її світлинами, як теж про теперішнє невідраднє положення в Україні.

П. А.

Співачка О. Бринь...

(Закінчення зі стор. 1)

товуватиме не як професійна сила — співачка, чи як доповідач, вчитель, чи просто для правильного віддання, бо все це для підняття життєвого тону.

Бажанням пані Оксани є теж виступити з вокальними концертами перед американською публікою, щоб передати красу і багатство українського мистецтва, щоб спонукати чужинців пригадувати надію оснуванням.

Крім концертних виступів і викладів у пані Оксани — широкий діапазон зацікавлень і діяльності: вона є членом Спілки Українських Журналістів Америки і Канади, членом Асоціації Акторів на Північну Америку і Канаду, членом Крайової Американської Асоціації Вчителів Співу та належить до Північної Американської Асоціації.

У неї музикальні діти. Її дочка Галина виступала в ролі Діди в опері „Діди і Еней“ Пурсела у Норвестерн коледжі в Ст. Полі. Вона також є заступником керівника у дитячому театрі в Мінеаполісі, дирижує і співає. Син пані Оксани, Марко уже 14-річним юнаком був диригентом юнацької симфонічної оркестри у Мінеаполісі, вихавши з нею в турне по Румунії. Сьогодні він — композитор і аранжир джазової оркестри.

Пані Оксана Бринь виявила своє велике бажання — зустрінутися із театральними професійними сила-

НА ПРОДАЖ — HUNTER, N.Y.

ДВО-АКРОВІ ПАРЦЕЛІ

над річкою, при Little Timber Rd., (асфальтована дорога), чудове положення, купівля, польовання, лєшата.

Захороніть свої гроші перед інфляцією.

Парцелі по \$12,000 (після 15-го серпня \$13,000)

(313) 751-8625 • (215) 635-5698 • (518) 989-6622

Український Народний Союз

Ukrainian National Association, Inc.
P.O. Box 17 A — 30 Montgomery Street
Jersey City, N.Y. 07302

ПАНОВЕ:

Пробу вислати інформації про забезпечення:

Ім'я і прізвище _____

Адреса _____

Місто _____

Стейт _____

Зіп код _____

МОЯ ДАТА НАРОДЖЕННЯ:

день _____

місяць _____

рік _____

СТЕПАН ЛЮБИНСЬКИЙ, член УНС Відд. ч. 206 Т-ва Запорозька Січ в Woonsocet, R.I., номер 30 березня 1979 р., на 75-му р. ж. Нар. в Cumberland, R.I. і став членом УНС в 1953 р. Пошишу в смутку дружину, брата і 3 сестри. Похорон відбувся 2 квітня ц.р. на цвинтарі св. Степана в Manville, R.I.
Вічна Йому Пам'ять!
Л. Гардінк, секр.

КАТЕРИНА МІЛАНІ, членка УНС Відд. ч. 481 Т-ва І. Франка в Carnegie, Pa., номер 31 березня 1979 р. на 59-му р. ж. Нар. в Carnegie, Pa. і стала членкою УНС в 1938 р. Пошишу в смутку мужа Івана, синів Івана М. і Михайла Александра, доньку Катерину і Анну Марію, брата і сестру. Похорон відбувся 14 квітня ц.р. на цвинтарі Преса Трійці в Carnegie, Pa.
Вічна Йому Пам'ять!
Гелен Возняк, секр.

СТЕНЛІ ХОДАН, член УНС Відд. ч. 127 Б-ва св. Миколая в Бюффало, Н. Й., номер 14 січня 1979 р. на 82-му р. ж. Нар. в Україні і став членом УНС в 1951 р. Пошишу в смутку дружину Ірену, батьків Романа і Нелю, 4 внуки, 3 братів і сестру. Похорон відбувся 17 січня ц.р. на цвинтарі Holy Cross, Lackawanna, N.Y.
Вічна Йому Пам'ять!
Мері А. Гараус, секр.

ІВАН ГОРГОТА, член УНС Відд. ч. 127 Б-ва св. Миколая в Бюффало, Н. Й., номер 19 березня 1979 р. на 59 р. ж. Нар. в Бюффало, Н. Й. і став членом УНС в 1937 р. Пошишу в смутку дружину Юлію, доньку Гейл, внука і родину. Похорон відбувся 22 березня ц.р. на цвинтарі Holy Cross, Lackawanna, N.Y.
Вічна Йому Пам'ять!
Мері А. Гараус, секр.

ЮРІЙ КОЛЬБА, член УНС Відд. ч. 143 Т-ва Любова в Great Meadows, N.J., номер 5-го грудня 1978 р. на 85-му р. ж. Нар. в Україні і став членом УНС в 1933 р. Пошишу в смутку сина Андрія. Похорон відбувся 8 грудня м.р. на цвинтарі в Great Meadows, N.J.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

РОЗШУКИ

ПЕТРО БУНЯК пошукує ТОМКА ШУТНИКА.
Пробу писати:
40 Morningside Dr.
Livingston, N.J. 07039

REAL ESTATE

В добрій частині Еппенвіл, продается модерна 2-СПАЛЬНЕВА РАХНА на прекрасній, подвійній площі. Продає власник за \$30,000.00.
Тел.: (914) 647-8248

HELP WANTED

ПОІРНО ПЕКАРІ, ПОМІЧНИКА ПЕКАРІ І ПРИБІРАЛЬНИКА для санітарної чистоти. Добра платня і бенєфіти, постійна праця. Голоситесь особисто. Spudnuts, 146 Haynes Ave., (United Air Lines Building), Newark, N.J. 07114. Англійська мова неконечна.

FUNERAL DIRECTORS

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE
3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Тел.: 863-2475

191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Тел.: 674-3630

Директор ЮСІФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідус влаштуванням похоронів в каліфорнії, положених в кожній районі міста. Похорони по мінімальним цінам.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ.

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jaroma

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.

ORegon 4-2568

Нема то як на

СОЮЗІВЦІ!

ОСЕЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Найкраще місце відпочинку і вакацій в Кетсільських горах біля м. Кергонксон, Н.Й.

Замовляйте місця завчасу на: КІМНАТИ — на незрівняний вакаційний побут на СОЮЗІВЦІ!

Гірська природа, відновлені кімнати, домашня кухня, 8 тенісових кортів, відбіванкові площі, олімпійського розміру басейн, мистецькі і розвагові імпрези, забави та багато інших угоджень.

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР

для ХЛОПЦІВ І ДІВЧАТ у віці 12-18 р.

23-го червня — 3-го липня 1979 р.

Оплата \$120.00 + \$45.00 для інструктора.

ДИТЯЧИЙ ТАБІР

(вік 7-11 р.)

ДІВЧАТИ від 23 червня — 7 липня 1979 р.

ХЛОПЦІ від 7 липня — 21 липня 1979 р.

Оплата \$70.00 на тиждень для членів УНС.

\$80.00 — для не-членів

Для 2 дітей або більше в родині 10% знижки

КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА

від 22 липня — 11 серпня 1979 р.

Оплата \$200.00

КУРС УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ

від 12 серпня — 21 серпня 1979 р.

Оплата \$130.00 + \$50.00 для інструктора

Федеральну харчеву допомогу для менш заможних дітей спонсорує Могода Дума

Ім'я, прізвище _____

Адреса _____

Замовлення вислати

Ukrainian National Association Estate
Kerhonkson, N. Y. 12446 Тел.: (914) 626-5641